

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 63.

z KRAKOWA DNIA 9 SIERPNIA 1829 ROKU w NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 30 Lipca.

Najmłodsza Cesarzowa i Królowa przyjąwszy ofiarowaną sobie przez Panią Katarzynę z Hrabów Jezierskich Szczukową pracę własnych rąk wykonaną z największą cierpliwością, raczyła najlaskawiej w dowód swego wysokiego zadowolenia, udarować Panią Szczukową brązowym fermuarem.

WIADOMOŚCI OD ARMII.

W obozie pod Derwisz Jowan dnia 9²¹
Lipca 1829 roku.

Skoro poddanie się Sylistryi dozwoliło rozrzucić rozmaitemi oddziałami Wojska, które użyte były do tej oblężenia, Jenerał główny - kommandurujący postanowił przebyć Balkan z większą częścią sił swoich. Tym celem Jenerał Krassowski odebrał rozkaz, aby z głównym korpusem oblężniczym przybył bezzwłocznie do armii połączonej pod Szumłą, i aby w tymże czasie jedną kolumnę wysłał wprost z Sylistryi do Kozłudzi. Jakkolwiek wielka była czynność, z jaką wspomniany Jenerał zajął się wykonaniem tego polecenia, jednakże niezbędne roboty o kolo zasypywania przykopów, naprawy wydymów, i inne urządzenia które były skutkiem

oblężenia twierdzy w posiadanie, zajęły mu dni kilka, tak, że ostatni oddział jego wojska zgłęczył się z armią dopiero dnia 8/16 Lipca. Tymczasem poruszenia przygotowane do przejścia gór były już rozpoczęte. Wojsko wejść miało pomiędzy nie dwoma kolumnami. Kolumna prawa złożona z 14 batalionów i 2ch pułków Kozaków pod dowództwem Jenerała Rüdycera wysłana została ku Knapikłowi w zamiarze zastąpienia boku i ułatwienia działań kolumny lewej, która złożona z 16tu batalionów, 16tu szwadronów, i dwóch pułków Kozaków pod dowództwem Jenerała Roth miała rozkaz przebyć siłą niższy Kamczyk. Prócz tego rezerwa pod dowództwem Hrabiego Pahlen, złożona z 22 batalionów, 8miu szwadronów i dwóch pułków Kozaków, miała postępować z bliska za obudwoma kolumnami, celem dania wsparcia tej z nich, któraby go potrzebowała.

Jenerał Krassowski z 23ma batalionami, 40ma szwadronami i 4ma pułkami Kozaków pozostawał w okolicach Szumli dla uważania Wielkiego Wezyra, i zastąpienia linii działań wojska, które zamierzono wysłać na drugą stronę Balkanu.

Wszystkie wiadomości, które odbierano

o nieprzyjaciela, zgadzały się na to, że zajęty był wyłącznie obroną Szumli, i że dla wzmacnienia się na tym punkcie, który sądził być istotnie zagrożonym, odsłonił niższą część Kamczyka. Turcy działali tym sposobem w myśl naszą; szczególnie przeto starać się należało, aby im nie otworzyć o czu, nie odkryć prawdziwych naszych zamiarów, i utrzymać w błędzie, ile byż może najdłużej. W tym celu wojska wyruszały z obozu pod Szumlą w nocy pokrzykomu, i w ten czas tylko gdy próżne w obozie miejsca można było zaraz zapelnąć wojskiem z Sylistryi przybywającym. Tym sposobem pierwszy oddział Jenerała Krassowskiego wstąpił w nocy z dnia 1/13 2/14 Lipca w miejsce korpusu Jenerała Rotha, a w nocy z dnia 3/15 na 4/16 korpus Jenerała Rüdzygera zmieniony został przez drugi oddział Jenerała Krassowskiego. Rezerwa Hrabiego Pahlen i korpus Jenerała Krassowskiego opuściły oboz pod Indzikioi przed Szumlą dopiero w nocy z dnia 5/17 na 6 18. Korpus Jenerała Krassowskiego pozostał w pozycji pod Jenibazar, a rezerwa, która towarzyszyła głównej kwaterze, udała się aż do Dewno. Wielki Węzyr nie przeszkadzał bynajmniej poruszeniom naszym z przed Szumli. Wysłał tylko z twierdzy dnia 6/18 zrana około 1000 koni, które rozłożyły się z ostrożnością przed przednimi czatami Kozaków.

Tymczasem kolumny Jenerała Rotha i Rüdzygera szły ciągle ku Kamczykowi; pierwsza przez Dewno i Hassanlaar, druga przez Marbewczy i Kiudikoi-Kamczyk; rzeka nie szeroka wprawdzie, lecz bystra, mająca rzadko gdzie przeyscia, i to niebezpieczne, była pierwszą przeszkodą, którą przebyć wypadało dla dostania się do Bałkanu. We wszystkich miejscach przystępnych Turcy mieli okopy obsadzone armatami. Jenerał Rüdzy-

ger przybywszy do Kadikioi, dowiedział się, że w Kiuprikioi nieprzyjaciel miał 3000 ludzi na stajowisku, którego niepodobna było zdobyć z frontu bez znaczney straty. Postanowił więc wysłać wprost ku Kiuprikioi Jenerała Girow z dwoma tylko batalionami i pułkiem kozaków dla zabawiania Turków, gdy tymczasem sam z całą siłą przedsięwziął obejść ich przepławiając się przez rzekę pod Czalymaty o pięć lub sześć wiorst poniżej Kiuprikioi. Dnia 5/17 o 6tej wieczorem stanął pod Czalymaty, gdzie zastał około 1000 Turków, którzy pierzchnęli za jego zbliżeniem się, zostawiając obóz i trzy chorągwie. W nocy Jenerał Rüdzyger rzucił most i przebył rzekę, a d. 6/18 rano zostawiwszy jeden batalion w Czalymaty, udał się z 10ma batalionami do Kiuprikioi, gdzie dowodzący Basza dwutulny Jussuf chciał się opierać, i uszykował się do bitwy na wzgórzach tej wioski. Jenerał Rüdzyger rozkazał Jenerałowi Xięciu Gorczakow na czele 35 i 36 pułku strzelców udać się wprost na nieprzyjaciela, a Jenerałowi Rogowskiemu na czele 37 i 38 strzelców polecił obejść Turkom z prawej strony. Wojska nasze poszły na przód odważnie, przy odgłosie bębnow w ramie broń, i bez wystrzału. Nieprzyjaciel pierzchnął, i ścigany był przez Jenerała Rogowskiego, który mu zabrakł czterech armaty i nieco drewołu. Obóz Jussufa Baszy i dwie chorągwie wpadły także w ręce zwycięzcy. Nadmienić wypada, że w stanowczym szturmie w Kiuprikioi nie straciliśmy ani jednego człowieka. Dnia tylko poprzedzającego podczas ataku do Czalymaty i podczas demonstracyi Jenerała Girow mieliśmy 13 zabitych a 81 raniouych. Jenerał Rüdzyger zostawiając cztery bataliony Jenerała Rogowskiego w Kiuprikioi udał się sam poniżej prawym brzegiem Kamczyka dla wspier-

wnie na przypadek potrzeby Jenerała Roth.

Jenerał ten stanął także nad Brzegami Kamczyka dnia 5/17 w miejscu, gdzie droga z Warny do Burgas przecina tę rzekę. Nieprzyjaciel zajmował na drugiej stronie okopy obsadzone 12 działami. Rozpoczęła się z obu stron mocna kanonada. Jenerał Roth widząc ją bezskuteczną, postanowił z swej strony oskrzydlić Turków, przeprowadzając się o 7 wiorst powyżej ich stanowiska przy wsi Dulger. W nocy więc zostawiwszy Jenerała Frołow z kilkoma batalionami na wielkim gościńcu, sam na czele 14stu batalionów udał się drogą poprzeczną prawie nieprzebytą, prowadzącą do Dulger. Turcy mieli tam także okopy, lecz bez dział. Nader zła droga, cztery nrosty, które na tylnych odnośach Kamczyka rzucać trzeba było, opóźniły nieco nasze działania. Dnia 7/19 dopiero o świcie przebyło rzekę. Jenerał Williaminow na czele tych batalionów uderzył na okopy nieprzyjacielskie i zdobył je bez trudności. Turcy zaciwazy broni uciekli.

Jenerał Roth korzystając z tego pomyselnego wypadku, udał się natychmiast ku Derwisz Jowan, gdzie znajdował się główny obóz Ali-Szeika Baszy dwutalnego, któremu była powierzona obrona naszego Kamczyka. Pomimo trudności drogi, którą wszędzie torować sobie trzeba było, podstępiono pod obóz. Pułk nowo formowany regularnej nazydy Tureckiej wyszedł pierwszy do boju. W mgławicę oka rozbitý został przez pułk Włanów Charkowski i pułk Kozaków Jezowa. Wkrótce potem okopy zastawiające obóz nieprzyjacielski zdobyte były przez pułki Murzowski piechoty, Charkowski i Kurlandski Włanów i 32 Strzelców, które wspierał ogień dział 16. Uciekający, dzielnie ścigani, ponieśli wielką stratę w zabitych. Zabrano nieprzyjacielowi cały obóz armat, pięć na-

szczyków, sześć chorągwi i dwieście niewolników.

Jenerał Frołow dowiedziawszy się, że Jenerał Roth przebył rzekę, postanowił z swej strony uderzyć na nieprzyjaciela. Ochotnicy 9 i 10 Strzelców nieczekaając aż przeświecie będzie rozpoznane rzucili się w pław przez rzekę. Czyn ten śmiały zastraszył nieprzyjaciela, który ledwo raz wystrzelić kartaczami zdolałszy, ściągnął swe działa, i zaczął się cofać ku Aspro. Sto Kozaków, którzy idąc za przykładem Strzelców przebyli rzekę poszli w pogoni za Turkami i zabrali im jedną armatę.

Dnia 8/20 Jenerał Roth udał się ku Aspro. Przednia jego straż doszła do Paliohanu, który jest szczytem wielkich Bałkanów. Nieprzyjaciela taki strach ogarnął, że nie pomyślał nawet bronić nam przeświecia gór wysokich, które uważać można iako zdobyte przynajmniej przez lewą kolumnę. Prawa kolumna Jenerała Rüdycera doszła dnia 8/20 do Fundukliden a przednia jej straż do Awadzik.

Pierwsza Jenerała Hrabiego Pahlen znajdowała się dnia 7/19 w Hassanlaar, a dnia 8/20 w Derwisz Jowan. Skutkiem bitwy dnia 5/17 6/18 7/19, które nam z taką chwytą otworzyły bramy Bałkanu, utracił nieprzyjaciel 10 armat, 14 chorągwi i około 400 niewolników, nielicząc wielkiej liczby poległych. Wielki Węzyr nie ruszył jeszcze z Szumli. Wszystkie nasze korpusa czynią dziś dalsze poruszenia.

Z Petersburga d. 3 Lipca D. K.
(Z Dziennika Petersburskiego.)

Dnia 1 b. m. w rocznicę Uszdzin Najsławniejszej Cesarzowej odprawiono było nabożeństwo w Kaplicy Admiralicji. Celebrował

Przenaywielebniejszy Metropolita Serafin w asystencyi wyższego duchowieństwa.

Przechadzka coroczna na wyspie Jela-
gińskiej, ściągnęła wieczorem wielką liczbę
osób pieszo i w pojazdach; muzyka, umie-
szczona w różnych miejscach wyspy, pobliskie
illuminyacje, mnóstwo statków, prze-
pływających odnogę Newy, przyczyniły się
do nadania postaci uroczystości tej przechadz-
ce. Bardzo piękny fajerwerk, spalony na
wyspie Krestowskiej, naprzeciw pawilonu Je-
lańskiego, zakończył dnia tego uciechy.
Wieczorem miasto było oświecone.

Dnia 25 z. m. w rocznicę Urodzin N.
Cesarza Jmci odbyło się w tutejszej stolicy
założenie gimnazjum Instytutu Technologi-
cznego w obecności Ministra Skarbu, Dyre-
ktora Jeneralnego rękodzielnictwa i handlu wewnę-
trznego, Członków Komitety, której naye-
wyżey poruczone zostało wzniesienie tych
gimnazjum, tudzież w obecności wielu innych
znakomitych osób. Po odprawieniu na miej-
scu budowy nabożeństwie z poświęceniem
wodą, Protjerem Gwardyi pułku Siemien-
owskiego O. Symeon, miał do obecnych sto-
sowną do okoliczności krótką mowę, w któ-
rej wykazał cel dobroczynny nowo wznoszą-
cego się zakładu, jakiego u nas ieszcze
nie było, a od którego można się spodziewać
szczególnego i znakomitego pożytku dla kra-
jowego przemysłu rękodzielniczego; zakończył
zaś prośbą do Opatrzności, o błogosławieństwo
dla tego zakładu. Pierwszy kamień węgielny
położony był przez Ministra Skarbu; za jego
przykładem uczynili toż samo inni obecni
Urzednicy. Zaiste, założenie fundamentów tak
dobroczynnego zakładu, jakim sprawiedliwie
może się nazwać Instytut Technologiczny, mający
za cel nadawać przyzwroite i pożyteczne
ukształcenie młodzieńcom ze stanu kupieckiego i mies-

skiego, którzy mają się poświęcić krajowemu
przemysłowi rękodzielniczemu, jest uroczystością
godną rocznicy Urodzin pieczęto-
witego o dobro swoich poddanych Monarchy,
starającego się równie zaprowadzać rzeczy
pożyteczne w oyczyźnie naszej, jak i zabez-
pieczać zewnątrz niewzruszoną iey pomyśl-
ność, mocą zwyciężkiego oręża swego.

— Dnia 4. —

N. Pan przekonawszy się przy przegla-
dzie dnia 15 Czerwca zebraney koło Krasne-
gostawu dywizyi Ułanów Polskich, i bateryi
artyleryi konney Nro 2 o pięknym porządku,
czystości i doskonałem w każdym względzie
zachowaniu się tych woysk, tudzież o zrę-
czności w wykonywaniu obrotów, oświadczył
dowodzącym Jenerałom i officerom swoje za-
dowolenie.

— Dnia 5. —

Reskryptami wydanemi w Warszawie
dnia 9 Czerwca, N. Cesarz Jmci, raczył naye-
łaskawiey mianować Kawalerami orderu S.
Alexandra Newskiego Jenerałów Poruczników:
Rüdygera Dowódcę 7go Korpusu piechoty, i
Xięcia Madatowa, dowodzącego 3cią
dywizyą huzarów; orderu S. Włodzimierza
2giej klasy, Jenerała - Majora Buturlina 2go
Jenerała Kwatermistrza 2giej armii, a orderu
S. Anny 1wszej klasy Jenerała Majora
Jenerała dyżurnego 2giej armii Obruczewa,
i Jenerała Majora artyleryi Arnolda 1go.

Dzisiaj rano, około godziny 11tej, z
powodu poddania się Sylistryi i odniesionego
zwycięstwa nad Kiahą, Seraskierem Erze-
rumskim, w kaplicy Admiralicji, śpiewano
było uroczyste *Te Deum* dziękczynne, w o-
becności Jenerała Gubernatora Wojsennego,
Dworu, Jenerałów i wielkiej liczby osób
znakomitych. Wieczorem miasto było o-
świecone.

Vice-Kanclerz Hrabia Nesselrode, powrócił wczoraj do tutejszej stolicy.

Dnia 30go Czerwca, Poseł Austriacki Hrabia Fiquelmont, przybył do tutejszej stolicy.

Z Odessy d. 26 Czerwca D. K.
(Z Dziennika Odeskiego.)

N. Cesarz Jmć raczył wziąć akcye kompanii tutejszych wód mineralnych. J. C. Mość Wielki Xiążę Michał raczył także wziąć dwie akcye.

Skutki sprawiły pewność środków, przedsięwziętych przez naszą Zwierzchność, przy pokazaniu się w tutejszej kwarantannie zarazy, dwa przeszło temu tygodnie. Chorzy byli tak prędko oddzieleni od zdrowych, że z liczby 400 ludzi, którzy byli w podeyrzeniu, na żadnym nie pokazało się dotąd najmniejszego śladu zarazy. Liczba zmarłych w kwarantannie, z przyczyny, tego nieszczęśliwego wypadku, rozciąga się do 30 w tej liczbie 16 przybyło dotkniętych zarazą. W mieście naszym wszystko w pomyślnym stanie, a śmiertelność, w teraźniejszej porze roku, była mniejszą, aniżeli kiedykolwiek. Przecięto wszelką komunikacyą kwarantanny z miastem. Jeżeli nie przyległoby chorych znowu na okrętach, wtedy kwarantanna prędko zostanie całkiem wyodróżniona.

Z Paryża d. 24 Lipca.

Pułkownik Fabvier którego tu słusznie za bogatego uważają, przyznana mu od greckiego Rządu samą 250,000 fr. podzielił między przestępców, a przez wojnę pomieszczonych Greków.

Przełożony pewnego tutejszego naukowego Instytutu, przedsiębiorze z uciami swemi podróż do Niemiec, Anglii, tudzież

Włoch, dla odwiedzenia najsławniejszych w tych Kraiach Uniwersytetów, z pomiędzy których ma na widoku szczególnie Heidelberg i Jena.

W dniu 21 b. m. Admiral Hr. de Rigni, miał nadzwyczajne posłuchanie u Króla.

Fregata Aurora z Afrykańskiego naszego stanowiska przybyła dnia 13 do Brest.

Przybyły w tych dniach do Hawru okręt Heros, opuścił ten port przed półczwartą roku, i przez ten czas odprawił podróż około ziemi, nieutraciwszy przez cały czas tak długiej podróży ani jednego człowieka.

Składki na oddalenie żebractwa, przynoszą już sumę 700,000 fr. Towarzystwo ma zamiar kupienia pewnego lokalu, gdzieby można 400 ubogich pomieścić i dać im pewne zatrudnienie. Zajmują się tu także urządzeniem Towarzystwa do ratowania utopionych i zaduszonych, pod nazwiskiem towarzystwa zjednoczonych filantropów.

Jeźdźcy mający dotąd w Neapolu Gimnazjum tylko, otrzymali także w tych czasach Lyceum do uczenia młodzieży szlacheckiej.

Monitor donosi, że Rada woenna nie jest zawieszona i ani będzie zwinięta, tylko członki tej rady mają teraz ferye albo wakacje.

X. Pradł mowi w Kuryerze francuzkim: Jeżeli Hawanę wzięto pod opiekę przed napadami Amerykanów, tedy i Amerykę należy zasłonić przed Hawaną. Jeżeli się Ameryka niebędzie mogła uzbrać przeciwko Hawanie, byłoby rzeczą także bardzo słuszną, ażeby i Pan Hawany do wzajemnych przymuszony był względów, tak ażeby zoboiey strony niebyło najmniejszych powodów do burzenia powszechnego pokoju. Anglija i Zjednoczone Stany powinnyby się równie prze-

ciw Kuba zachować iak się zachowują przeciw Meksykowi i Kolumbii. W powszechności biorąc należałoby się więcej o Amerykę niż o Don Miguela troszczyć.

Mówią tu, że Delfin jest spodziewany w Cherburgu na 24 Sierpnia, a na 29 ma już z podróży swej do St Cloud powrócić. J. K. Wysokość oznajmił swoje życzenie, ażeby nigdzie do przyjmowania go najmniejszych wydatków ani przygotowań nieprzedsiębrano. Król Jmćc niema zamiaru odbywania iakiej kolwiek tego roku podróży. Zaczem przedmiot ten iak dawniej ogłoszono, niemógł przejść przez Radę Ministrów do której bynajmniej nienależy.

Na nizinie pod Cazott znajdują się zawsze woyska. Jenerał Monet przybył do Puygerda, i po krótkim zabawieniu, wyjechał dnia 16 nazad pod Araur, gdzie się także pewnego oddziału woyska spodziewano. Nikt niewie co by te poruszenie znaczyć miały, a z powodu których panuje na granicach wielka niespokojność. Hr. d'Esparna przechodzi się po równinach Katalońskich na czele 600 ludzi piechoty i oddziału jazdy. W Olobi przyległej okolicy uwięziono do 50 osób, pomiędzy którymi znajdują się trzech żonatych Francuzów. Mieszkańcy Massanety, gdzie Jenerał ten kilka dni zabawiał, musieli woysko iego żywić, i prócz tego dostawić 400 par trzewików, a 50 par butów. W tamtejszej okolicy pomiędzy innemi uwięziono pewnego Cysulika 70letniego starca, i 5 osieroconych dzieciąt.

Portugalski tutejszy Bankier Mendez odebrał polecenie od Kommissyi Portugalskiej w Londynie z rozkazu Vicehrabi Nabajana zaprowadzonej, ażeby każdemu z znajdujących się tu Portugalskich wychodniów, którzy od rządu Francuskiego żadnego nieodbięcia

wsparcia, wypłacał żołd officerski. Obecnie tu Portugalczycy upraszali Margr. Barbacena o pozwolenie wybrania z wychodniów, a mianowicie z pomiędzy Parów, Deputowanych, Radców stanu, osób od sądownictwa i wyższych officerów, Rejencyi złożoney z 3 h członków i jednego sekretarza, któraby rezydencyją swoją na Terceirze założyła.

W Ruen otworzono składkę na wystawienie posągu Kornelowi na tamtejszym wielkim rynku.

Od brzegów niższej Elby d. 25 Lipca.

Dowiedniemy się z Helsingera, że się tam spodziewają codziennie Rossyjskiej floty z Kronstadtu, której ma być przeznaczeniem udania się na morze Środkowe.

Z Stambułu d. 10 Lipca.

(Z Gazety Wiedeńskiej.)

Uroczystość posłuchania nowo przybyłego Kr. Angielskiego Poselstwa w osobie P. Roberta Gordon, odprawiła się z wielką okazałością w dniu 6 b. m. przed południem u Kaimakana Baszy zastępującego miejsce W. Wezyra. Parada zaczęła się o w poł do 12tej przed hotelem Angielskiego Poselstwa, idąc od Pera do wybrzeża Topchana w następującym porządku: Paradę otworzyło dwóch trabaczy na czele oddziału ułanów Gwardyi Sułtana, złożonego z 120 ludzi; po tych iechało konno dwóch Aja Czausli czyli furerów nadwornych, za temi szło piechota 14 białej, a 18 czerwono ubranych Czekadane poselstwa; 16 służących w liberyi żółtej, którym przedkładał ieden odzwiercy, 6 kamerdynerów w liberyi ciemno-szafirowej ze złotemi bortami; pomiędzy temi iechał konno iako woźny Poselstwa, Biuralista Dellareka; tu szli muzycanci Angielskiej fregaty Blondy; za temi dopiero iechali wszyscy konno: nuyprzemy

wysłany przeciwko Poselstwu z gwardyi Sułtana Bimbasha, jako Munander Poselstwa, Avni Bey, mowcy Poselstwa, Tłomacze Frederick Pisani i Wood w ciemno-szafirowych mundurach z czerwonymi wyłogami, Tłomacze Calavro i Antoni Pisani w ubiorze wschodnim, kerpus officerów znajdujących się w stanowisku Angielskich wojennych okrętów; pierwszy Tłomacz P. Chabert w ubiorze wschodnim w towarzystwie Kapu Oglan czyli nadwornego Pazia i dwóch sług; Sekretarz Poselstwa P. Parisch z listem wierzytelnym otoczony po obu stronach sześcią służących w jasno niebieskiej liberyi ze srebrnymi laskami; dopiero sam Poseł P. Robert Gordon, Lordowie Dunlow, Jarmouth i Grosvenor, PP. Meloh, Villiers i reszta orszaku Poselstwa; kompania Angielskiej piechoty morskiej w czerwonych mundurach pod bronią z zatkniętymi bagnetami; Subaszy czyli Intendent policyi z Galata z niewielkim orszakiem; Jenerałny Konsul P. Cartwright z całą kancelaryją. Szli nakoniec znajdujący się tu Angielscy officerowie, podróżni, kupcy i inne osoby tego narodu; cały pochód zamykał się oddziałem jazdy z gwardyi Sułtana z 120 ludzi złożonym.

Przybywszy na wybrzeże Topchana, Poseł wsiadł z przedniejszymi swymi urzędnikami na wielką poselską barkę, a reszta orszaku jego na przygotowane od Angielskich wojennych i kupieckich okrętów szalupy, i wszystko to wysiadło na ląd z drugiej strony na wybrzeżu C-Illem, gdzie Poseł był przyzwoany przez Czaus-Baszę, i poprowadzony do Kiosku İhtissab Agassi, czyli Dyrektora policyi, gdzie obierał zwyczajne honorowe oznaki, jako to lalki, kawę, cukry i kadziło. Ztamtąd orszak udał się bramą ogrodową czyli Bagdcze Kapussi, postępując wielką ulicą Dywanu, czyli Dywen Joli, do pałacu

Porty. Przy tem zachowywano w zupełności ten sam porządek, jaki był wyznaczony w Pera, z tą atoli różnicą, że tu Czaus-Basza, po uczynieniu ceremonii iechał po lewej stronie Posła, kiedy 12 Alai-Czausche dla utrzymywania porządku było rozstawionych po różnych miejscach. I tu Angielskie morskie wojsko paradowało przy biciu w bębny i szczękę muzyki; widowisko takiego tu już niewidziano od czasu Poselstwa Hr. Virmont i Kutuzowa, na które się niezliczone tłumy ludu ze wszystkich Stambułu ulic zbiegały. Orszak, który i tu był owały i zamknięty mocnym oddziałem jazdy z gwardyi Sułtana z 250 ludzi. Przy wstępie na dziedziniec do pałacu Porty, był Poseł przyzwoany z wszelkimi wojskowemi honorami przez uszykowany tamże w kwadrat pułk piechoty z 800 ludzi złożony, którym sam Seraskier dowodził. Angielskie wojsko zajęło miejsce przy wielkich wschodach prowadzących do sali Dywanu; ich orkiestra przegrywała różne marsze i symfonie.

Zaledwo Poseł stanął z całym swoim orszakiem w wielkim gmachu Wezyra, gdy i Kaimakan Basza wystąpił także otoczony ministerstwem, będąc trzykrotnie od swoich dworzan okrzykiem Alkisch, to jest wiwatem powitany. Kaimakan zasiadł sobie na rogu wielkiej sofy, po prawej ręce którego Reis-Effendi i Mektubdzi albo Sekretarz gabineitu, po lewej zaś Czaus Basza i niektóre inne członki Ministerstwa stały. Poseł zajął miejsce naprzeciw Kaimakana, w przygotowanym dla niego krześle z poręczami, i mówił z wolna i z umiarkowaniem po Angielsku prawie przez pół godziny, którą mowę sprawujący urząd Tłomacza Porty Esrar-Effendi w zastępstwie Ischak-Effendego, na język Turecki przełożył, a na którą Kaimakan Basza zaraz odpowiedział. To skończywszy

przywdziano na Posła bogato złotem haftowany po brzegach i na kołnierzu, tudzież przyozdobiony sprzączką wysadzaną dyamentami Herwani, to jest gatunek wojskowego płaszcza z sukna żółtego, którego wartość podają do 8000 piastrow; podobnie i inne członki tego orszaku udarowanemi zostały sukienkami płaszczami Herwani, w kolorach żółtym, karmazynowym, jasno cynabrowym i pomarańczowym, których wartości były zastósowane wedle porządku stopnia każdemu z udarowanvch właściwego.

Orszak powracał w tym samym porządku. Na stojących w porcie Angielskich i Francuzkich okrętach powiewały przez całą paradę i resztę tego dnia rozwinięte bandery; okoliczność niemało się także przyczyniała do upiększenia i uświetnienia całej tej uroczystości.

Dnia następującego t. i 7 Lipca, Angielski Poseł miał prywatną naradę z Reis Effendem w pomieszkaniu tegoż, a wczoraj Minister ten Porty odprawił twardą formalną naradę z oboma Posłami, Angielskim i Francuzkim w wielkiem pomieszkaniu położonem niedaleko Skutary. Jutro Francuzki Poseł Jenerał Hr. Guilleminot, ma także mieć prywatną z Reis Effendem rozmowę. Przyszły Poniedziałek 13 Lipca jest nieodzownie przeznaczony na uroczyste posłuchaniem Angielskiego Posła u Sultana. To znowu będzie miało miejsce w obozie J. Sultańskiej Wysokości, na równinach Bujukdere pod rozbitemi namiotami. Obiedwie fregaty Blonda i Armida, na których tu oba Poselstwa przybyły, udały się z obywateli dotychczasowych stanowisk pod Tophana w górę do ciałniny pod Bujukdere, dla tego to do uroczystości dnia tego także należały.

W dniu 8 Lipca, jako pierwszym Mahometem, czyli w nowy rok mahometański,

odprawiły się zwyczajne powinszowania u Porty, a potem nastąpiło ogłoszenie na nowych Kadaskierów, to jest cywilnych i wojskowych sędziów w Rumelii i Anatolii, w osobach Jaja-Effendi i Esshab-Hadzi Mehmed-Effendi mianowanych.

Przybycie Ces. Rossyyskiego Radcy Stanu P. Fonton do głównej kwatery W. Wazyra pod Szumlą, zaraz po zasłużonych wypadkach w biegu zeszłego miesiąca w okolicach tego stanowiska, równie jak spieszne wysłanie Tłómacza Porty Iszak-Effendi do tejże głównej kwatery, przywołanie z wygnania byłego Pełnomocnika przy Akermanskich układach Hadi-Effendi i tegoż przybycie do stolicy naszej, z połączeniem zupełnego zamilczenia wszelkich wiadomości o dalszych wojennych działaniach, dało powód do powzięcia nadziei, że dalsze prowadzenie wojny wkrótce przyjacielskiem porozumieniem się załatwionem zostanie. Z przyczyny wielu do tego dążących okoliczności, biegają tu naysprzeczniesze wieści; podług jednych wszelkie kroki w tym celu przedsiębrane miały bezskutecznemi zostać, a teraz mają być zupełnie przerwanemi; drudzy utrzymują przeciwnie, że wszystko w tym względzie postępuje swą drogą; tym czasem przygotowania wojenne ze strony Porty nieprzestawiają być czynione.

W dniu 8 Lipca nowo wystawiona fregata o 64 działach w arsenałe tutejszym, została na wodę spuszczonej w przytomności Kapudana Baszy, której nadano nazwisko Szaret Rezan, czyli Wysokość Promienista.

Były Kr. Bawarski Rotmistrz Juline de Bolle, który był otrzymał posadę przy jeneralnym sztabie Seraskiera Chosrew Baszy, umarł na dniu 6 b. m.

DODATEK

DO N^{ro} 65.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 9 SIERPNIA 1829 ROKU w NIEDZIELĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reauma.

Dzien godzina	Barometr z reduk: na 0°	Therm: czyli stopizim i dziesiąta	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Sierp:	cali lin:	stopnie	stop			
god: 7	27 7 329	+12. 6	87	Wschodni słaby	Pogoda	
27	„ 6, 971	+19 2	68	Połn: Ws. słaby	Pogoda z chmur:	
4. 3	„ 6, 324	+20. 5	67	„ „	„ „	
9	„ 6, 062	+14. 2	83	„ „	„ „	
7	27 5 629	+14. 3	85	Połn: Ws. słaby	Chmury	
5. 12	„ 4, 926	+20. 6	68	Wschodni słaby	Pogoda z chmur:	
3	„ 4, 704	+22. 2	65	„ „	Chmury	
9	„ 4, 428	+15. 4	80	Zachodni słaby	„ „	Deszcz, grzmot.
7	27 3, 673	+14. 5	85	Połud: Za. słaby	Chmury	
6. 12	„ 3, 532	+17. 9	76	„ średni	Pochmurno	Grzmot.
3	„ 3, 313	+16. 4	80	„ „	„ „	Deszcz, grzmot.
9	„ 3, 326	+12 7	91	„ „	„ „	Deszcz.
7	27 3, 123	+12. 43	93	Połud: Za. „	Pochmurno	Deszcz.
7. 12	„ 3, 310	+15. 4	89	Połud: Ws. mocny	„ „	
3	„ 3, 471	+15. 8	89	„ „	„ „	
9	„ 4, 075	+12. 4	98	„ „	„ „	

J. K. Stęczkowski, A. O. A.

Od granic Turckich d. 14 Lipca.

Pismo nadeszło z Eginy z dnia 1 Czerwca, opisuje uroczystość, z jaką obchodzono pogrzeb Kapitana Hastings, a na którym się zraydował Prezydent, Duchowicbstwo, pierwsi Urzędnicy stanu i dyplomatyczni Ajenci. Ciało znajdujące się na okręcie Persowerance

powitane zostało 37 wystrzałami z dział, przy towarzyszeniu kilku okrętów na czele których płynął Prezydent, złożone było do Poros i przy arsenałe pochowane. Muzyka admirałskiego Rossyjskiego okrętu Azof, przegrywała żałobne Synfonie; Hrabia Heyden i wielu oficerów jego eskadry, towarzy-

szło żałobney parady do Poros. Gdy trumnę spuszczone do grobu, P. Trikupis odczytał się z pogrzebową mową.

Kuryer wschodni zawiera następujący Edykt Prezydenta Greckiego, datowany 26 Maia: "Mury Missolungi na których z woli Wszehmocnego znowu sztandar krzyża powiewa, mieszczą w sobie kości bohaterów, którzy kosztem swego życia nabyli honoru, ażeby pomiędzy walecznych obrońców tego miasta, policzonemi zostali. Naypierwszą powinnością, której radosną chęcią ku ich pamięci dopełnić mamy, jest, ażebyśmy gorące nasze modły o spoczynek ich dusz, u podnożka ołtarzy złożyli. Po dopełnieniu tej pierwszej powinności, pozostanie nam jeszcze jedna powinność niemniej święta, a tą jest znowu, ażeby z największą starannością pozbierać ich szanowne szczątki, i te złożyć w przyzwoitym pomniku, przy którymby Oczyzna pamiątkę tych nieodżałowanych Męczenników za tej świętej sprawę, mogła corocznie sprawiedliwy trybut łez wdzięczności składać. Rząd Grecyi jako tłumacz tych uczuć, które każdego Greka do pełnienia takowych powinności bardzo niecierpliwą, stanowi co następuje: 1) W tym samym dniu, w którym pierwszy Kościół teraz w Missolundze stawiany, poświęcony będzie, Metropolita odprawi żałobne nabożeństwo za dusze walecznych obrońców tego miasta. 2) Umocowany Wielkorządca wyznaczy Komisję złożoną z duchowieństwa, oficerów i urzędników cywilnych, któreby było poleczone przedsięwzięcie stosownych środków. a) do sporządzenia listy duchownych, oficerów, żołnierzy, urzędników i obywateli, którzy przy oblężeniu Missolungi utracili życie. b) do pozbierania ich szczątków i wyznaczenia miejsca, gdzieby tymczasowo złożonemi być mogli. c) Prezydent ma się osobiście do Missolungi udać, ażeby był przytomnym uroczystemu przeniesieniu kości do Pomnika, który narodowi pamiątkę męźnych swych obrońców krzyża poświęci. Rząd ogłosi Pro-

gram, zapraszający młodych Greków ćwiczących się zagranicą w Architekturze, Rzeźbiarstwie i pięknych Sztukach, ażeby w przeciągu roku nadesłali rysunki i modele na ten wystawić się mający Monument., Wyrok Prezydenta Grecyi z dnia 28 Maia (z tej samej gazety) zawiera rozporządzenie dotyczące się urządzenia Instytutu naukowego dla 500 sierot przytych jeszcze w Marcu z. r. w Poros i Nauplii.

Kuryer wschodni zawiera oprócz tego następujące pismo Hrabiego Bulgari, Rossyjskiego Ministra przy Rządzie Greckim do Prezydenta Grecyi: "Mości Hrabio! pomiędzy Tureckimi ięćcami, którzy się wręce wojska naszego przy zdobyciu Warny dostali, a do Rossyi zaprowadzonemi byli, znajdowało się dwudziestu młodych Greczynów będących rodem z wyspy Scio, których do przyjęcia Islamizmu zmuszono, a których naypierwszym było życzeniem, gdy się użyczyli w pośród swych dawnych współwierców, upraszać, ażeby mogli być do wiary swych Ojców iak nayprędzey przywróconemi. Po zdaniu ze strony Władz Wojskowych w tej mierze Cesarzowi raportu raczył J. C. Mość wspaniałomyślnie przychylić się do życzeń nieszczęśliwych i do spełnienia ich pobożnych równie iak przyrodzonych życzeń stosownie wydać rozkazy. Nadto J. C. M. raczył pomysleć o ich przysłym losie, a nawet postawić ich wstanie, ażeby się Ojczyźnie swej mogli kiedy stać użytecznemi, rozkazawszy oddać ich do szkoły wojskowej Kiowskięj na koszt Rządu, gdzie pod szczególnem dozorem tego Instytutu mają być uczonemi. Po ukończeniu nauk J. C. M. zamysł a odesłać ich do Grecyi, ażeby Ojczyźnie swej stosownie do odebranych nauk iak naykorzystniej służyć mogli. W dopełnieniu danego mi polecenia przez Cesarza mego nayłaskawszego Pana, mam honor niniejszym zawiadomić W Pana Mości Hrabio, o tem nayłaskawszem postanowieniu Nayaśniejszego Pana, dotyczącym się tych młodych Greków, których nazwiska przez nich samych podane, znajduią się spisane na załączoney liście. Mam honor być z uczuciami naywiększego poważania i t. d., Hrabia Bulgari.

TEATR NARODOWY.

Towarzystwo Aktorów Polskich, sceny Lwowskięj, będzie miało zaszczyt dziś w Niedzielę, to jest d. 9 Sierpnia 1829 r., przed-

etawić Wielką Czarodziejską Operę w 3 aktach, z Francuzkiego P. Etienne z muzyką Nicolo Isouarda, pod tytułem: *Kopciuszek*.

We Wtorek zaś to jest dnia 11 b. m. na benefis Jana Aśnikowskiego, przedstawi po raz pierwszy nową Komedję w 3ch aktach, z Francuzkiego P. Duval, przez ś. p. A. Żółtkowskiego przetłómaczoną, pod tytułem: *Najjaśniejszy i Goście*, czyli *Stolarz Inflancki*. — Po której nastąpi Komedja arcy-zabawna w 1 akcie, z Francuzkiego P. Le Grand, przez Hr. Fredro przełożona, pod tytułem: *Ślepy do brze widzący*.

Dnia 3 i 4 Sierpnia 1829 r.

Gena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	14 —	13 —	12 —	11 —
— Żyta	8 15	7 15	7 —	—
— Jęczmienia	7 —	6 15	6 —	5 15
— Grochu	10 —	9 —	8 15	7 15
— Owsa	5 6	5 —	—	—
— Jagieł	18 —	17 —	15 —	14 —
— Rzepaku	15 —	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

W IMIENIU RZĄDU

Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu.

TRYBUNAŁ

Pierwszey Instancyi wydał Wyrok następujący:

Wydział I.

Obecni

T. Krzyżanowski, Sędzia Prezyd:

Głuchowski, Assessor Zast: Sędz.

Dudrewicz, Assessor.

Kuliczkowski, Pisarz.

Działo się w Krakowie w Domu Władz Sądowych na Audiencyi publiczney Trybunału Iwszey Instancyi Wolnego Miasta Krakowa z Okręgiem dnia dwudziestego ósmego Lipca 1829 r.

TRYBUNAŁ

Na przedstawienie w dniu dzisiejszym Pana Dudrewicza Assessora Sądu swego, iako Kommissarza w Massie upadłego w handlu Chaima Eisenbacha, iż niektórzy z wezwanych Wierzycieli, w myśl Art: 66 K. H. ks. III. końcem produkowania swych obligów i sprawdzenia takowych w terminie zakreślonym nie stawili się, przeto

TRYBUNAŁ

Stósownie do przepisow prawa, a mianowicie Art: 75 K. H. ks. III. postępując nowyprzeciąg czasu na dzień 5 Październ: 1829 r. Wierzycielom niestawiającym, to jest: B. Meisels w Krakowie, M. J. Hochgelerter w Krakowie, Maryannie Oswald w Krakowie, Jonasowi Lewy i Chaim Scheflet w Wrocławiu, mieszkającym do sprawdzenia ich wierzytelności oznacza, pod rygorem Art: 77 t. K. iż od korzystania z polżiału teyże upadłości między wierzycieli, wyłączonemi będą; co postanowiono mocą wyroku w Iwszey Instancyi wydanego. (podpisano) T. Krzyżanowski, Kuliczkowski Pisarz.

Zalecamy i rozkazujemy, &c. &c. — (podpisano) T. Krzyżanowski, Kuliczkowski Pisarz.

Zgodność niniejszego wyciągu z oryginalnym Wyrokiem świadczą
Kuliczkowski, Pisara Tryb.

Pisarz Trybunału I. Instancyi Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż Dom pod L. 86 na Kleparzu przy Krakowie w Gminie VII. miejskiej stojący, od wschodu z ulicą Długą, od południa z domem Pani Rozalii Rolkowskiej, od zachodu z ulicą Biskupią, od północy z domem P. Sosińskiego graniczący, muirowany i z ogrodem, iaki się przy tymże Domu znajduje; w połowie do Pani Elżb. ery z Mańdzińskich, pierwszego ślubu Welczoskiej, powtórnego Balbirzykowej, a w drugiej do Władysława, Apollinora synów i Antoniny Welczoskich małoletnich po ś. p. Michale Welczoskim pozostających dzieci, własnością będący; przez publiczną Licytacyją sprzedany zostanie, a to na satysfakcyą summy 1500 Złp. z prowizjami i kosztami PP. Benedyktowi i Anastazyi Beniszom Małżonkom O. M. K. jeszcze z szacunku sprzedaży Domu rzeczzonego pochodzący,

Aktem Notaryalnym w dniu 9 Lutego 1828 r. do zapłacenia zobowiązanej, w xiedze 7mey Ingrossacyjney fol: 175 Nro 57 hypotecznie zabezpieczoney.

Zaęcie tey nieruchomości przez P. Teodora Jaworskiego Kòmornika Sądowego, w dniu 9 Lutego 1829 r. dopełnione, i Akt zaęcia w myśl art: 85 Ustawy exekucyjney w wykazie hypotecznym 20 Lutego 1829 r. do Nru 69 w treści umieszczony został. Sprzedaż tę popiera P. Michał Strożeczki Adwokat Sądowy, Pełnomocnik wierzycieli.

Warunki Licytacji i Cena szacunkowa, Wyrokiem Trybunału Iwszey Instancji w dniu 11 Lipca r. 1829 ocznie zapadłym, prawomocnym, zatwierdzone są następujące:

- 1) Cena szacunkowa pierwszego wywołania ustanowiona jest w summie Złp. 4000, z wolnością zniżenia teyże o jedną trzecią część na trzecim terminie Licytacji, gdyby nikt powyższej ustanowionej ceny nie ofiarował.
- 2) Chcący licytować złoży jedną dziesiątą część szacunku, to jest 400 Złp. jako Vadium, które w razie niedopełnienia warunków utraci, i nowa Licytacja na jego szkodę, a nigdy na zysk przedsięwzięta zostanie.
- 3) Popierająca Licytację wolni są od złożenia Vadium.
- 4) Wyderkauffy jeżeli się jakie okażą, tudzież Czynsz ziemny, jeżeli należy do opłacenia, zostaną przy nieruchomości, o ile w klasyfikacji umieszczone będą.
- 5) Podatki zaległe zapłaci nabywca natychmiast, tudzież sumę Złp. 1000 popierającym PP. Beniszom, a conto ich należitości w dniach 14 od dnia Licytacji.
- 6) Koszta popierania Licytacji zapłaci nabywca do rąk popierającego Adwokata P. Michała Strożeckiego, natychmiast po doręczeniu wyroku takowe przysądżającego.
- 7) Resztująca summa szacunkowa po potrąceniu Vadium, podatków i kosztów, tudzież summy Złp. 1000 pozostanie przy nabywcy, aż do Wyroku klasyfikacyjnego, w skutku którego summy do wypłaty przekazane, nabywca wraz z prowizją po 5/100 od daty Licytacji rachując, wierzycielom zapłaci.
- 8) Na pierwszym jednak terminie, może nastąpić przysądzenie stanowcze, skoro summa szacunkowa zaofiarwana zostanie.

Po uzupełnieniu zaś przez nabywcę warunków 5go i 6go Dekret dziedzictwa wydanym zostanie nowonabywcy.

Wzywają się zarazem wszyscy wierzyciele hypoteczni, i prawo rzeczowe na tymże domie zajęty mieć mogący, aby się na pierwszym terminie Licytacji na Audyencji Trybunału Iwszey Instancji W. M. Krakowa stawili i pod prekluzją wszelkie tytuły swych wierzytelności, z wykazem mianych pretensy i ustanowieniem Adwokata złożyli.

Do takowej Licytacji oznaczają się trzy terminy:

Pierwszy dnia 9 Października)	
Drugi dnia 10 Listopada)	1829 roku.
Trzeci dnia 12 Grudnia)	

W Krakowie dnia 6 Sierpnia 1829 r.

Kuliczkowski, Pisarz Tryb.

W skutek Rezolucji W. Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa i jego Okręgu z dnia 29 Maja r. b. 1829 do L. 1310 wyszłej, na żądanie Sukcesorek niegdy Antoniego i Małgorzaty z Niewiadomskich Bodurkiewiczów małżonków, to jest: Maryanny z Bodurkiewiczów Jerzmanowskiej Józefa Jerzmanowskiego małżonki, i Agnieszki z Bodurkiewiczów z Józefem Rzepeckim sądownie rozwiedzionej, w kancelaryi podpisanego Notaryusza w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 228/9 w terminie niżej oznaczonym, odbędzie się sprzedaż przez publiczną Licytacją do masy powyższej należącey Kamienicy czyli Domu zaieżdnego w Krakowie przy ulicy S. Józefa pod L. 91 położonego, odznaczającego się od innych nieruchomości tym, że nie cierpi żadnych ciężarów, to jest: oprócz podatków zwykłych skarbowych, nie jest obciążony summami ani Widerkauffowemi, ani prywatnemi.

Cena tey nieruchomości za pierwsze wywołanie służyć ma w summie Złp. 21,831 gr. 26, z której dziesiąta część, to jest: kwota Złp. 2183 gr. 6 tytułem vadii złożoną być winna; otrzymujący przybicie stanowcze nayspóźniej w dni czternaście wypłaci cały szacunek.

Termin do Licytacji przedstanowczey tey realności przeznacza się na dzień 24 Sierpnia r. b. 1829 godzinę 10 ranną; dalsze warunki i tytuły własności tey nieruchomości, każdego czasu w biurze podpisan-go Notaryusza mogą być przeyrzane.

W Krakowie dnia 13 Lipca 1829 r.

Notaryusz Publiczny,
Matakiewicz.